

9 / KVĚTEN 2023

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ ŠLAPANICE

Ž

A

K

O

ŽAKO školní časopis ZŠ Šlapanice

Vychází od 1. dubna 2020.
Tištěná verze do každé třídy zdarma.
Digitální verze volně na
www.zsslapanice.cz.

Sídlo: ZŠ Šlapanice
Masarykovo nám. 1594/16
664 51 Šlapanice
E-mail: roman.fuksa@zsslapanice.cz

Naše škola: Filip Sed'a
Ema Kvasová
Aktuálně: Vojtěch Vymazal
Sport: Marek Novotný
IT: Tomáš Vaněk
Recenze: Jan Matýšek
Parlament: Šimon Petráš
Reportáž: Kristýna Slavíková
Poradna: Andrea Mikotová
Zdraví: Šarlota Burianová
Expedice: Filip Petřík
Rozhovor: Šarlota Burianová
Duel: Vítek Vyšinka
Čtení: Marie Buchtová
Katka Kořánová
Hřiště: Marie Buchtová
Šarlota Burianová
Ilustrace: Eva Štěpánková
Karolína Schwecová
Korektury: Viktor Merta
Grafika: Roman Fuksa
Pedagogický
dozor: Roman Fuksa
Viktor Merta
Filip Petřík

Aktuálně

Naši ukrajinští spolužáci..... 1

Naše škola

Sportovci odjinud..... 3

Parlament

Školní parlament je tady..... 7

Reportáž

OmiKron band roztančil tělocvičnu..... 8

Projekt

Střešní minizahrádka..... 9

Rozhovor

Cesta do vesmíru..... 10

Sport

Bojové sporty..... 12

IT

Stardew Valley..... 14

Knihy

Lidstvo či mimozemstvo..... 15

Zdraví

Zdravá záda..... 16

Poradna

Jak o sebe pečovat..... 17

Expedice

QR kódy na Říčce..... 18

Duel

IT versus školní jídelna..... 19

Čtení

Poslední rána, Lesní království..... 20

Hřiště

Moucha Matylida..... 23

NAŠI UKRAJINŠTÍ SPOLUŽÁCI

Tohle jsou odpovědi žáků z Ukrajiny, kteří sem do ČR utekli kvůli válce vyvolané ruskou agresí, také jsou zde názory českých žáků na ukrajinské spolužáky.

Začlenění spolužáků z Ukrajiny

Při oznámení, že k nám do třídy přijdou noví spolužáci z Ukrajiny, jsme byli zaskočeni. Mnoho z nás to bralo jako pozitivní a zajímavou příležitost poznat nové lidi. Byli zde i tací, kterým se tato zpráva nelíbila. Při prvním setkání někteří navázali kontakt s novými spolužáky. Učitelé se také snažili o začlenění nových žáků do kolektivu. Během posledních týdnů se většina spolužáků z Ukrajiny začlenila do kolektivu a našla si přátele, se kterými si rozumí.

Zeptali jsme se na pár otázek dvou ukrajinských žáků (odpovídali česky) a paní asistentky, která je také z Ukrajiny a žákům v některých hodinách pomáhá.

Jmenuje se Nataliia a je jí 35 let. Pochází z Ukrajiny, konkrétně ze Zakarpatska, z vesnice Dovhe.

Zde na škole pomáhá dětem z Ukrajiny, ale její dřívější povolání byla ekonomika marketing, později však působila jako sekretářka v léčebně.

Má manžela a dvě dcery, jednu ve školce a druhou ve škole. Na ČR se jí líbí práce, kterou zde má, a z jídel sladké knedlíky a svičková, také se jí líbí české tradice.

V ČR by chtěla zůstat a pokračovat v tom, co zde dělá.

S češtinou to bylo ze začátku těžší, protože nerozuměla, a pak se pomalu naučila a teď umí česky velmi dobře, její děti také.

V ČR je už jeden rok a měsíc.

Asistentka Nataliia, 35 let z vesnice Dovhe.

<https://www.dusekarpac.cz/foto/ukrajina/dovhe-3-v.jpg>

Práce v hodinách

Na začátku byla vidět snaha, ale i nezáměr o výuku. Učitelé novým žákům ze začátku dávali prostor a volnější výuku, ale postupně je začali připravovat na plnohodnotné vyučování. Někteří se snažili naučit základy českého jazyka, ale objevili se i tací, kteří snahu neměli. |

V současné době navštěvuje naši školu 31 žáků z Ukrajiny (15 na prvním stupni a 16 na druhém).

Асистент Наталі

Її звати Наталія, їй 35 років. Родом він з України, зокрема із Закарпаття, із села Довге.

Тут в школі вона допомагає дітям з України, але попередньою її професією були економіка і маркетинг, але пізніше вона працювала секретарем в санаторії. У неї є чоловік і дві дочки, одна в дитячому садку, а інша в школі. У Чехії їй подобається робота, яку вона тут має, а зі страв солодкі пельмені і філе їй подобаються ще й чеські традиції.

Вона хотіла б залишитися в Чехії і продовжити те, що вона тут робить.

Спочатку було важче з чеською, тому що вона не розуміла, а потім потихеньку вчилася і тепер дуже добре розмовляє чеською, її діти теж.

Він перебуває в Чехії один рік і місяць.

Já jsem do Česka přišel kvůli válce. S rodinou se nám podařilo uprchnout do České republiky.

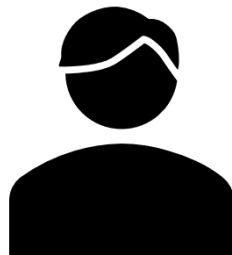
Jsem z Ukrajiny z města Lviv (Lvov). Když jsem dorazil, nevěděl jsem nic o ČR.

Líbí se mi zde moc a je to tu krásné, mně se zde nejvíce líbí škola a školství celkově.

Moje nejoblíbenější jídlo je houskový knedlík.

Chtěl bych jet domů, ale kvůli válce nemůžu.

Ukrajina mi opravdu chybí.

Dvanáctiletý kluk ze Lvova

Дванадцятирічний хлопчик з України Я приїхав до Чехії через війну. Мені і моїй родині вдалося втекти до Чехії. Я з України з міста Львів (Львів). Коли я приїхав, я нічого не знав про Чехію.

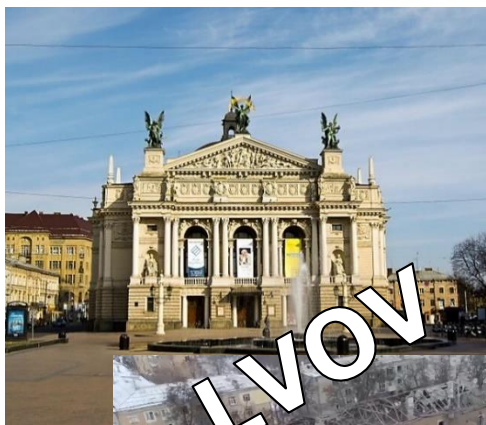
Мені тут дуже подобається і тут красиво, найбільше подобається школа і освіта в цілому.

Моя улюблена страва - хлібні вареники.

Я хотів би повернутися додому, але через війну не можу.

Я дуже сумую за Україною.

<https://media-cdn.sygictraveldata.com/media/800x600/612664395a40232133447d33247d3831363938343732>

<https://www.stream.cz/zahranicni-1240695-1/ukrajinu-zasahly-rozsahle-vzdušne-udery-z-ruska-zustante-v-ukrytech-pise-klcko-64570883>

https://cdn.thecrazytourist.com/wp-content/uploads/2018/08/ccimage-shutterstock_1139829482.jpg

<https://www.abc.net.au/news/2022-12-16/russian-missile-ukraine-two-killed-kryvyi-rih-war/101784298>

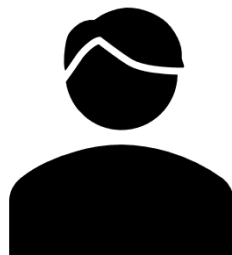
Jsem z Ukrajiny, je mi 12 let a pocházím z města Kryvyj Rih.

Z Ukrajiny jsem odešel kvůli válce. Odešli jsme do ČR, o které jsem nic nevěděl.

Jsem rád, že i zde si mohu užít mé oblíbené jídlo pohanku.

V ČR jsem rád a líbí se mi tu, ale také se těším, až se vrátím do Ukrajiny.

Mé oblíbené věci na ČR jsou jídlo a škola.

Dvanáctiletý kluk z města Kryvyj Rih.

Дванадцятирічний хлопчик з України Я з України, мені 12 років і я родом з міста Кривий Ріг.

Я виїхав з України через війну.

Ми поїхали до Чехії, про яку я нічого не знав.

Я рада, що навіть тут можу насолодитися улюбленою стравою гречкою.

Мені подобається бути в Чехії, і мені подобається тут, але я також з нетерпінням чекаю повернення в Україну.

Мої улюблені речі в Чехії - їжа та школа.

SPORTOVCI ODJINUD

Opět se jedná o projekt **Erasmus+**, tentokrát však s názvem **Stop Clicking, Start Moving**. Jak vám název projektu napovídá, jedná se o sportovně založený projekt.

Účastníci projektu mají možnost poznat jiné kultury ze tří zemí. Do projektu jsou zapojeny školy z **Česka, Polska, Turecka** a dvě z **Rumunska**.

V lednu se uskutečnilo setkání u nás. Z každé školy k nám přijelo šest studentů s učitelským doprovodem.

Specialitou tohoto zájezdu bylo to, že děti již v takto mladém věku (12 a 13 let) spaly v cizích rodinách, u lidí, které vůbec neznaly. Na besedě zorganizované časopisem Žako si však nikdo nijak moc na ubytování nestěžoval. Děly se tam různé věci, dokonce se k nám dostalo, že jedna studentka spala pod stolem (na své vlastní přání, doma jí to prý nedovolili).

Když už jsme u toho, kdo má co rád, tak se tu ještě na chvíli zdržíme. Začal bych určitě tím, že ani jeden student by nechtěl být na naší škole. Tento názor byl zapříčiněn hlavně množstvím schodů, což mi přijde mírně znepokojující, když se tito studenti zapojili do sportovního projektu. Nejvíce smutné mi však přijde, že opět mají všichni radši Prahu než Brno, to je opravdu skandál. Naštěstí si Morava zvedla reputaci místními pokrmy. Na první příčku se dostal houskový knedlík. Co se týče her, studenti se shodli na tom, že hry s míčem jsou lepší než bez míče.

Jak už je zvykem, studenti poslouchají muziku nebo alespoň sledují influencers, a proto jsme se ptali, jaké celebrity jsou v jejich zemích populární. Povedlo se nám zjistit, kde a kdo je známý, a myslím, že některá jména budete znát i vy. Za Polsko nám informace poskytovala Juliana, která se i s ostatními shodla na populárním youtuberovi Palionovi, který se věnuje převážně videohrám, a zpěvákovi Mata, u kterého si poslechnete poctivý rap.

V Turecku se náctiletí zajímají o youtubera Orkuna Işitmaka, jehož tvorba spočívá na autech, cestování a různých dalších tématech. Hudbu poslouchají od Duma, který dělá převážně popovou muziku.

Rumunského oblíbeného youtubera bude znát asi většina - je to Mr. Beast, který se věnuje megalomanským projektům za obrovské částky. Slast pro uši dostávají pravidelně od zpěvačky Andry, u které si poslechnete ladný zpěv.

Když jsme si porovnali naše školy, tak je na čase si porovnat nějaké speciality našich kultur a převážně domovů. Živý ohlas sklidilo srovnávání koupelen a záchodů – málokde jsou připraveni na to, že bývá vana společně se záchodem v jedné místnosti. Jak jste pravděpodobně všichni zvyklí, tak v Evropě jsou záchody konstruovány na sezení. To se však nedá říct o Turecku. Zde většina národa preferuje vykonávání potřeby vestoje či v podřepu. Myslím, že už jen tento zážitek stojí za navštívení Turecka.

Jsem zvědavá na Rumunsko

Jednou z osob, které na naší škole zaštití projekt Erasmus+, je paní učitelka Simona Černochová. Zeptali jsme se jí proto na pár otázek.

Na návštěvu jaké země se nejvíce těšíte?

Moc se těším na všechny země, ale nikdy jsem nebyla v Rumunsku, tak jsem moc zvědavá, jak si tato země poradila s přechodem z diktatury na demokracii po roce 1989.

Co je podle vás nejtěžší na organizaci výjezdu?

Nejtěžší je vždy najít vhodné a spolehlivé účastníky projektu, kteří jsou schopni mimo své školní aktivity plnit i projektové úkoly. Každý výjezd je také velmi náročný ohledně administrativních záležitostí, jakou je zajištění letenek, ubytování apod.

Jak dlouho se takový výjezd připravuje?

Nyní se na výjezd do rumunské Bukurešti připravujeme už třetí měsíc. Scházíme se nejméně jednou týdně a nacvičujeme divadelní hru, kterou si žáci sami tvoří za pomoci nás učitelů.

Co se podle vás povedlo nejvíce?

Zatím mohu vyhodnotit naši první mobilitu v ČR, která se nám zdála vydařená.

Pokud byste měli zájem si toto všechno prožít, tak se neváhejte zapojit do jakéhokoliv projektu Erasmus+. Já sám jsem byl zapojen do projektu Math4you@4me a musím říct, že to bylo úžasné. A třeba příště si s vámi udělám rozhovor o tureckých záchodech.

Teď už se posuneme zase o kousek dál. Magda z Polska se hrdě ujala zhodnocení naší a jejich školy. Mezi plusy naší školy patří podle Magdy například kinosál, bazén, dvě tělocvičny a mezi mínusy opět množství schodů. Zajímavé a nepochopitelné jí přišlo, proč se ve škole nosí přezůvky.

Myslím si, že i když lednové počasí není ideální na kulturní výlety, podařilo se nám ukázat našim hostům nejen památky v Praze, ale i krasové jeskyně a historické centrum Brna. Navíc nás velice potěšila podpora mnoha našich žáků, kteří připravili pro naše hosty v rámci slavnostního zahájení tradiční moravské pokrmy.

Co se podle vás povedlo nejméně?

Nejvíce nás mrzelo, že se aktivita v České republice nemohla uskutečnit před Vánoci, kdy byla naše města nádherně vyzdobená a na náměstích zněly koncerty a probíhala adventní představení.

Jak byste ohodnotila angličtinu všech zúčastněných studentů?

Angličtina studentů se velice lišila. Nejlepší jazykové schopnosti vykazovali žáci z Rumunska. Dozvěděli jsme se, že v Rumunsku mají angličtinu nejméně čtyřikrát týdně a kladou velký důraz na jazykovou vybavenost svých žáků.

Přišli vám studenti aktivní a společenští?

Nejvíce milí a aktivní mi přišli žáci z Turecka, kteří se nebáli žádné hry a výzvy. Trošku opatrnější byli žáci z Polska a Rumunska, ale nakonec se všichni bezvadně zapojovali do všech činností a projektů.

ANKETA V DRUŽINĚ

Vzhledem k tomu, že jsme si v článku *Sportovci odjinud* povídali o sportovcích z ciziny, je podle mě na místě, abychom si popovídali i o našich sportovcích. Proto jsme se domluvili s družinou a připravili jsme si pro „družináčky“ několik otázek.

Na začátek jsme připravili anketu s jednoduchými a jasnými otázkami pro uvolnění atmosféry.

Skryté bunkry?

Teď už se ale posuneme o krok dál. Těchto děti jsme se zeptali, zda mají nějaké skryté bunkry a úkryty, a odpovědi bylo dost. Například Nelča má úkryt nahoře na hřišti, který je vybaven lampou a pohovkou. Sebík si postavil bunkr pod postelí, ve kterém sleduje videa a pojídá u nich chipsy s čokoládou. A Třeba Dan se schovává do dvou stanů, které leží na jeho posteli, a dokonce v nich i spí. A na závěr nám Dana prozradila, že má bunkr pod stromem, ve kterém pořádá tajné schůzky se svou kamarádkou Salinou. Většinou však tyto schůzky vyvrcholí ve skvělou zábavnou hru.

Tipy na hry

Oblíbené hry jsou: hoňka, krabí hoňka, schovka, vracečka, fotbal, cukr-káva-limonáda..., volejbal, městečko Palermo, elektrika, sochy, tichá pošta, bobřík mlčení, židličkovaná, brandball, včeličky a rybičky.

Hry, které neznáte, ale poznáte

Toto byla sada tipů, které asi znáte, ale teď přichází méně rozšířené hry (i s vysvětlením přímo od samotných hráčů). Hru panenky nám vysvětlí Nelinka: „Panenky se hrají tak, že jedna holka má svoji panenku a tu může různě oblékat, povídat si s ní, chodit a také může mít auto a domeček.“ Toto byla hra panenky, teď si poslechneme Sebíka, který nám vysvětlí hru FNAF security breach: „Hrajete za Gregoryho, který je uvězněn v pizzerii a jeho cílem je dostat se ven. V cestě může však dostat jumpscare od Chicy, Montyho, Roxy a Freddieho. Hru si může zahrát 1 až 2 děti.“ Možná tuto hru znáte spíše v její digitální podobě, ale tyto děti si ji přetvořily do živého světa. A jako poslední nám Sam s Danem vysvětlí hru Samuraj: „Hraje se to tak, že stojíme v kroužku a jeden řekne „sa“ a udělá gesto rukama ukazující na někoho, druhý musí říct co nejrychleji „mu“ a udělat gesto nahoru a stojící vedle něj z každé strany musí říct „raj“ a udělat gesto do boku (směrem k břichu člověka říkajícímu „mu“). Kdo však bude pomalý, vypadává ze hry a hra se hraje, dokud nezbyde poslední.“

Myslíte si, že si děti hrají radši venku nebo doma, my už známe totiž odpověď.

Venku/Vevnitř

■ Venku ■ Vevnitř

Dále jsme se děti zeptali, zda tráví více času s holkami, nebo kluky.

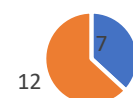
Holky/Kluci

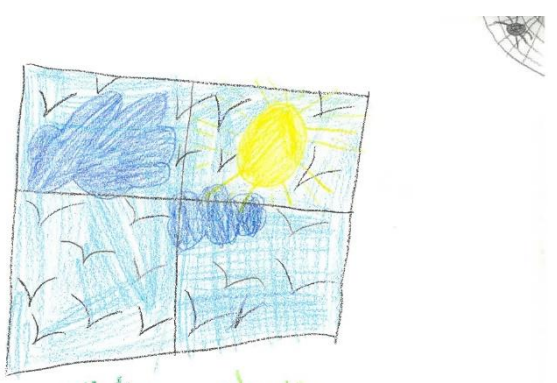
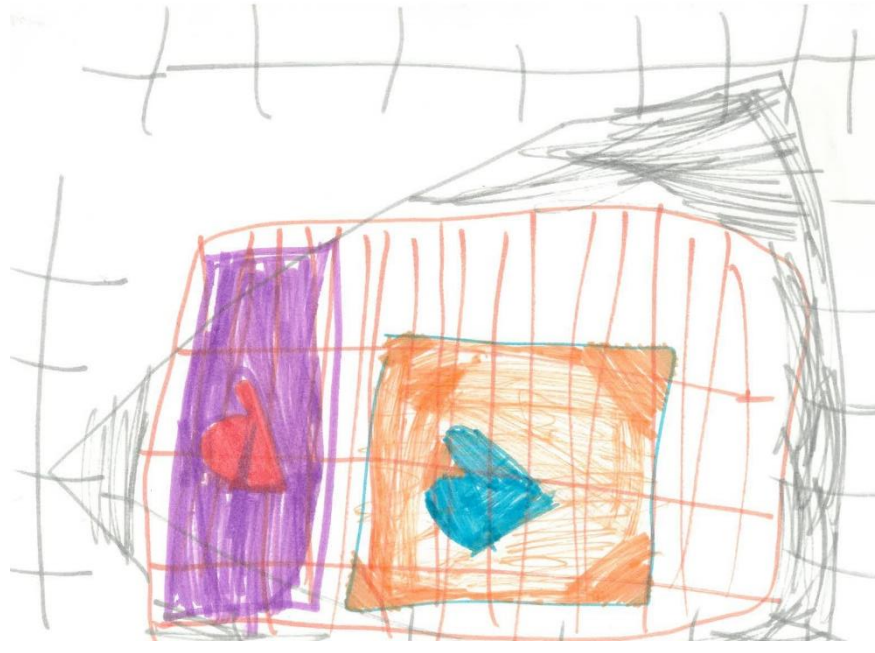
■ Kluci ■ Holky

Je lepší léto, nebo zima?

Léto/Zima

■ Zima ■ Léto

ŠKOLNÍ PARLAMENT JE TADY

Školní parlament byl založen v roce 2020 s myšlenkou, že se v něm budou sdílet různé nápady žáků z různých tříd. Zástupci v parlamentu nápady potom rozšíří do svých tříd.

Školní parlament se pravidelně schází ve čtvrtek a velmi zřídka i v úterý. Ve čtvrtek se schází buď v 7:30 nebo druhou vyučovací hodinu a někdy i pátou vyučovací hodinu v kinosále.

Za dobu, po kterou se parlament schází, se zde „vylouplo“ a zrealizovalo několik skvělých nápadů. O pár z nich se s vámi podělím.

Jedním z nejvýznamnějších projektů byl koncert kapely OmiKron band, který dosahoval počtu až 130 přítomných diváků.

Neméně významný čin parlamentu byl, když byly vytvořeny dvě prezentace o zdravém/nezdravém životním stylu pro 6. třídy. Program pro 6. třídy zahrnoval také ukázkou, kolik má jaký produkt cukru. Informační plakát byl umístěn u vchodu před bazénem.

Dalším takovým méně známým projektem, který by vás mohl zajímat, je zavádění VIP kartiček, které vám dovolují jít na začátek fronty v jídelně. Také je tu nedořešený projekt k lepšímu zorganizování času, kdy jednotlivé třídy budou chodit na oběd. V příštím školním roce se můžete těšit na turnaj ve stolním fotbálku.

Toto ale není vše, protože parlament dělá i jiné věci, které ale už nejsou tak výrazné.

OMIKRON BAND ROZTANČIL TĚLOCVIČNU

Chtěla bych vás seznámit s koncertem kapely OmiKron band, který se konal v sobotu 1. 4. 2023 v tělocvičně naší školy. Koncert proběhl díky iniciativě našeho školního parlamentu. Oficiálně začínal v 18.00, ale kdo chtěl, mohl přijít dříve a pomoci s přípravou.

Kapela se skládá z bubeníka (Jakub Schnierer), pianistky (Julie Skýbová), zpěvačky (Natálie Smutná), basáka (Gabriel Hynek), kytaristy a zároveň zpěváka (Štěpán Skýba). Všichni jsou ještě studenti. Kapela nejčastěji hraje rockovou hudbu.

Na začátku, ještě za světla, se všichni drželi u stěn tělocvičny, ale v průběhu, kdy se začalo stmívat, se začal dav lehce trousit doprostřed před „pódium“. S postupem času už skoro všichni stáli nebo tancovali na parketu.

Celkově byl koncert skvělý, vřele doporučuji, jestli ještě někdy bude něco takového 😊. Koncert měl končit ve 20.30, ale lehce se protáhl. Kdo chtěl pomáhat s úklidem, byl opět vítán. Na závěr jsme udělali krátký rozhovor s frontmanem skupiny Štěpánem Skýbou.

Kde se scházíte?

Scházíme se u mě doma, v létě jsme vybuodovali zkušebnu. Je docela dobrá. Je dost dobrá.

Jak jste přišli na název OmiKron band?

Přišli jsme na to tak, že já jsem vlastně chodil rád po chodbě ve škole a tam byly nápisy s písmeny řecké abecedy, jedno z nich bylo omikron a já jsem si říkal:

„Omikron, to zní dobře, to si musím zapsat!“ Tak jsem si to zapsal do deníčku a pak jsem to přednesl kapele a jí se to líbilo.

Kolik máte vlastních písniček?

Šest a už máme asi další čtyři rozpracované. Až to všechno nahrajeme, tak bude album. Zatím máme nahranou jenom jednu a dvě jsou v procesu.

Jak jste se dopravili do Šlapanic?

Doprava? Autem. Máma-taxík, respektive Natka-taxík, zpěvačce už je osmnáct, tak náš odvezla.

A to je, jak řekl Štěpán, V-Š-E.

STŘEŠNÍ MINIZAHŘÁDKA

*V průběhu tohoto školního roku se šikovné děti naší školy staly součástí dlouhodobého projektu **IKAP II. JMK Jedlá zahrada** pod záštitou **Lipky** – školského zařízení environmentálního vzdělávání. Hlavním cílem projektu bylo vybudovat minizahrádku na střeše budovy školy – pavilonu F. Žáci se aktivně podíleli jak na samotném plánování, tak i na celkové realizaci.*

Od začátku školního roku jsme s dětmi v Kroužku kreativního tvoření a se žáky 5. A usilovně pracovali na spoustě potřebných komponentů, které se staly součástí projektu. Vyrobili jsme keramické jmenovky k rostlinkám, hmyzí hotel, ptačí krmítka či pítka pro ptáčky.

Na začátku jara jsme se pak věnovali výstavbě vyvýšených záhonů, jejich plnění a setí ředkvičky, hrášku, salátů či řepy. Do prostoru střechy jsme také umístili jedlé keře, angrešt a rybíz. Truhlíky jsme osázeli stále plodícími jahodami a bylinkami. Vybuodovali jsme tak přírodní učebnu, kterou lze využít v jakémkoliv předmětu.

Teď už si jen přejeme, aby svítilo sluníčko, a my jsme tak mohli ochutnat první výpěstky.

Velké poděkování patří všem, kteří nám s projektem pomáhali. Doufáme, že bude minizahrádka k užitku všem nadšeným pěstitelům.

CESTA DO VESMÍRU

V pondělí 23. ledna se uskutečnila na naší škole lákavá beseda, která nepřekročila jen hranice naší školy, ale málem i celé planety. Zúčastnili se jí žáci 5. a 8. ročníku. A kam jinam by se všichni vešli než do tělocvičny, jak jistě poznáváte z přiložených fotografií. A pro všechny, kdo nechodí do pětky nebo do osmičky, jsem vybrala to nejlepší ze zajímavého povídání.

Představení

Chtěla bych Vám představit Aleše Svobodu, který prošel hustým sítím a nakonec byl vybrán do Evropské kosmické agentury (ESA), což znamená, že pokud se někdy nějaký Čech bude moct podívat do vesmíru, tak to bude právě asi pan kapitán Svoboda.

Pracuje jako stíhací pilot na základně v Čáslavi v Armádě České republiky, létá s Gripenem a v loňském roce se mu povedlo uspět ve výběru astronautů pro ESA.

Jak to všechno začalo

Již od dětství jsem měl zájem o létání, vesmír, techniku, ale ten největší „push“ byl přibližně ve vašem věku nebo i méně, když jsem zhlédl film Top Gun a uvědomil si, že něco takového bych chtěl jednou také dělat.

Pilotem se nestanete ze dne na den, takže ta cesta byla celkem dlouhá. Pocházím z Brna, takže jsem 4 roky chodil na základku do Černých Polí, ale protože mě bavila matika, tak jsem v 5. třídě přestoupil na ZŠ Sirotkova, která se zaměřuje na matematiku. Později od 6. třídy na osmileté gymnázium na Jarošku, kde jsem studoval až do maturity.

Cesta, jak se stát pilotem, vede u nás v ČR přes Univerzitu obrany, kde člověk musí vystudovat ten jeden konkrétní obor, kromě toho člověk musí znát taky jazyky, především angličtinu - většina konferencí a plánování probíhá v angličtině. Často spolupracujeme s okolními státy, jezdíme k nim a oni jezdí k nám. Další důležitá věc při téhle fyzicky náročné práci je sport, mě osobně bavil hlavně hokej a běh. Bez toho by to nešlo.

Na Univerzitě obrany se kromě standardního učení věnujeme také různým věcem venku, třeba jak přežít v přírodě, lezení po horách, orientaci v terénu.

Létat jsem začal někdy v devatenácti nebo dvaceti letech v Brně v Medlánkách na větroních a asi o rok později začal náš výcvik v Pardubicích v Centru leteckého výcviku, kde všichni piloti ze stejného ročníku prochází základním výcvikem. Nejlepší z výcviku si poté mohou vybrat, s čím budou chtít létat, ať už je to vrtulník, dopravní letadlo nebo stíhačka, ke které mě to vždy nejvíce táhlo. Výcvik tímhle směrem pokračuje k proudovým letadlům. Samozřejmě je u toho možnost hodně cestovat na různá zahraniční pracoviště nebo cvičení a létat v ostatních zemích i s jinými letouny, než máme u nás. Kromě toho se učíme létat i ve složitém počasí, ve skupinách, navigovat, děláme i bojové věci, vzdušné boje, učíme se útočit na pozemní cíle a celou řadu dalších věcí.

Gripen

Jako vrchol, k čemu se člověk může v našem státě dostat, je létání s Gripenem, který máme v Čáslavi a mám s ním možnost létat i já. Pro přípravu je potřeba aspoň tříměsíční výcvik ve Švédsku, který zahrnuje kromě teorie i výcvik například na centrifuze, kde se člověk učí pracovat s přetížením a s různými odstředivými silami. Kromě Gripenu pracujeme i se simulátory.

Zajímavostí u Gripenu je, že může natankovat ve vzduchu palivo od jiného letadla - jako některé jiné letouny v zahraničí.

Moje práce

Tím hlavním je samozřejmě létání a letecký výcvik, který provádíme jak s těmi samotnými letouny (třeba i hlavou dolů), tak cvičíme různé vzdušné boje, jak jste mohli vidět třeba i v Top Gunu (1 vs. 1, 2 vs. 1, 4 vs. 2 apod.). Cvičíme i proti pozemním cílům a cvičíme i velké operace s našimi partnery ze zahraničí.

Naše letka je členem tygří asociace v rámci NATO, což je asociace, která má letadla vždycky nastříkaná s nějakým tygřím motivem. Účastníme se i zahraničních misí, kdy létáme třeba do Pobaltí, Litvy, Estonska, pomáháme tam, kde vlastní letectvo nemají.

Kosmický program

Jelikož mám dlouhodobě zájem o kosmický program, tak jsem čekal, až se otevře výběrové řízení astronautů pro ESA. Otevřelo se před rokem a půl a výsledkem nějakého zhruba rok a půl dlouhého výběru je, že jsem se dostal mezi 17 členů ESA z téměř celé Evropy.

Kosmický program zaměřený na astronauty se rozděluje na tři hlavní destinace:

- 1) Oběžná dráha okolo Země, která je v současné době představována mezinárodní kosmickou stanicí ISS.
- 2) Lety okolo Měsíce i na povrch Měsíce, se kterým se počítá na konci tohoto desetiletí.
- 3) Mars, který je zatím trochu mimo dosah a počítá se s horizontem okolo roku 2040 a dál.

Kromě toho, že se dělá kosmický průzkum vesmíru s lidskou posádkou, tak důležitou roli hraje i robotický průzkum.

Velmi děkujeme kapitánovi Aleši Svobodovi za zajímavou přednášku a také za to, že byl tak hodný a udělal si na nás čas!

CO JSOU TO TEDA BOJOVÉ SPORTY?

Vážení čtenáři, dnes jsme si pro Vás připravili článek o bojových sportech.

Bojové sporty jsou oblastí sportu, která se stává stále populárnější po celém světě. Většina bojových sportů se od sebe odlišuje dle svých technik, pravidel a kulturních zvyklostí, ale všechny sdílejí stejný základ - snahu porazit soupeře v osobním souboji.

Jaké máme druhy **BOJOVÝCH SPORTŮ**?

Nejznámější bojové sporty jsou box, judo, karate, MMA (mixed martial arts), taekwondo, kickbox. Každý z těchto sportů má svůj unikátní styl a přístup, ale všechny vyžadují tvrdou práci, disciplínu a trénink.

<https://www.drdauidgeier.com/wp-content/uploads/2015/12/Karate.jpg>

Chci dělat nějaký **BOJOVÝ SPORT**, ale nevím kde :(
Zde je pár tipů

KARATE

Skutilova 941/2, 62100 Brno – Řečkovice

JUDO

U nás ve škole nebo

Terezy Novákové 936/2, 62100 Brno – Řečkovice

KUNG – FU

Dukelská třída 49/9, 61400 Brno – Husovice

BOX

Box je asi nejznámější bojový sport, který se zakládá na úderech pěstmi. Přispívá ke zlepšení kondice a síly. V boxu jsou povoleny pouze údery pěstmi, a to jenom nad pasem. Boxerské zápasy se obvykle skládají ze tří nebo dvanácti kol, přičemž každé kolo trvá tři minuty.

JUDO A KARATE

Judo a karate jsou nejznámější tradiční bojové sporty. Judo se zaměřuje na techniku škrčení, házení a fixace, zatímco karate je založeno na úderech a kopech. Oba tyto sporty vychází z tradiční japonské kultura a disciplíny.

MMA

MMA, neboli mixed martial arts, je relativně nový bojový sport, který kombinuje techniky z různých bojových sportů. V MMA jsou povoleny údery, kopy, škrčení, fixace a další techniky. Většina zápasů se odehrává v kleci.

Mohamed Ali je pravděpodobně největší legendou boxu. Byl známý pro svou pěst a rychlost, ale také pro svou kontroverzní osobnost. Ali vyhrál třikrát mistrovský titul v těžké váze a jeho zápasy se staly legendárními.

Bruce Lee je další ikonou bojových sportů. Byl mistrem bojových umění a jeho filmové výkony přinesly popularitu kung-fu a dalším bojovým uměním na celém světě.

ROCKY
Slavné boxerské drama outsidera, který dostal šanci a zvítězil sám nad sebou.

<https://www.bjje.com/wp-content/uploads/2016/05/London-Olympics->

KARATE KID
Příběh mladého a nadějného bojovníka.

Chuck Norris je další slavný bojovník, který se proslavil jako karatista a kickboxer. Chuck Norris se stal ikonou především díky své kariéře v kultovním televizním seriálu „Walker, Texas Ranger“.

V dnešní době je **Conor McGregor** jedním z nejvýznamnějších a nejkontroverznějších sportovců v bojových sportech. Je mistrem MMA a překvapí nejenom svými výkony, ale i svým vzhledem.

STARDEW VALLEY

Stardew Valley je digitální i stolní hra. Dnes se ale budeme bavit o té digitální. Hra je dostupná na Android, Nintendo Switch, PS4/5, Mac, Windows, Xbox a skrývá se v jakémkoli online obchodu s hrami. Hru vytvořil Eric Barone aka ConcernedApe. Na této hře pracoval sám a má na svědomí jak grafiku, kódování, tak i skvělý soundtrack, který vás hrou provází. Přes půl milionu hráčů by mi dalo za pravdu, že tento soundtrack je skutečně „banger“. Hra má hodnocení 10/10 (Steam). Jedná se o pohodovou pixelovku, ve které si zkusíte farmařit, rybařit, kopat v dolech, ochraňovat městečko před monstry, kácet stromy či plnit úkoly od ostatních obyvatel městečka.

Nuda? Není co dělat? Hra přímo pro tebe!

<https://www.stardewvalley.net/>

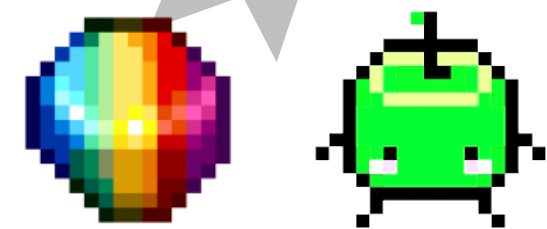
Pokud vás hra zaujme, nekupujte ji hned. Bývá velmi často zlevněná a v dnešní době se

No dobře, ale co to tedy je, ten Stardew Valley? Je to hra, ve které se stanete farmářem (potom, co vás společnost Joja dovede k šílenství). Vzpomenete si totiž, co vám před lety řekl váš dědeček těsně předtím, než šel na onen svět. „Chci ti dát tuto zapečetěnou obálku, vnuku. Neotevírej ji hned. Počkej chvíli. Přejde den, kdy se budeš cítit utlačován moderním stylem života. Až tato chvíle nastane, můj chlapče, pak budeš na tento dar připraven.“ Otevřete tedy obálku a v ní je dopis od dědečka, ve kterém se píše, že vám ponechává svoji chaloupku v pohádkovém údolí Stardew Valley.

Zde vás čeká mnoho výzev! Například musíte nabídnout pomoc jablkovým mužíčkům Junimo. Nebo zachránit město před gigantem Joja. A jako nejdůležitější - najít starostovy kalhoty!

Každé ráno se probudíte na farmě v 6:00 a můžete celý den dělat, co chcete. Můžete kácet stromy, ničit kameny, chytat ryby, bojovat proti monstrům nebo si dát „voraz“ a dávat milé dárečky ostatním obyvatelům Stardew Valley.

Tahle hra má i multiplayer, takže popadněte kámoše, dobrou náladu a hurá do

STARDEW VALLEY

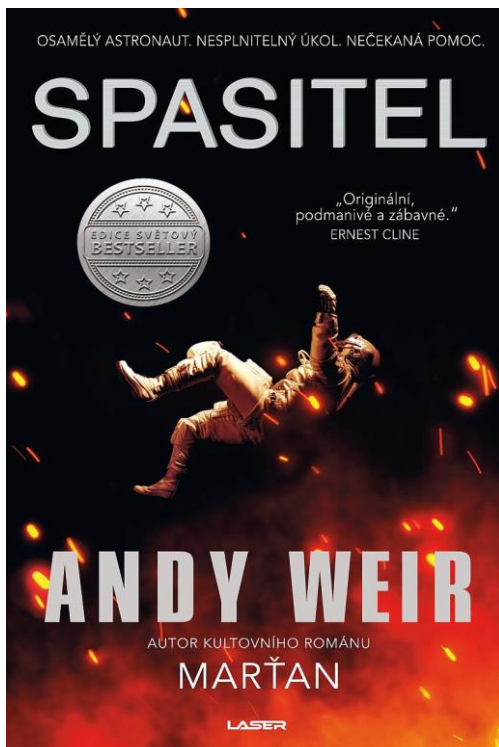
<https://www.stardewvalley.net/>

SPASITEL

Napsal: Andy Weir

Překlad: Michal Prokop

Nakladatelství: Laser 2021

<https://www.databazeknih.cz/knihy/spasitel-476966>

Přiznám se vám k jedné věci: Nejsem zrovna největší fanoušek sci-fi. I přesto mě tahle kniha příjemně překvapila. Spasitel vytahuje otázku života a smrti a přikládá na ni úplně nové světlo. Ano, lidská rasa je pro Rylanda důležitá. Ale všichni, které znal a na kterých mu záleželo, jsou buď starší než on či už dokonce mrtví. Přitom Rockyho rasa je něco úplně neprozkoumaného. Spasitel též výborně zobrazil, jaké to je, když se snažíš domluvit s někým, kdo nepochází ani ze stejné planety. Já bych na to vážně neměl nervy :D

Rocky je také skvěle napsaná postava. Kdo by nechtěl mít mimozemského, pavoukoidního, sarkastického mimozemšťana na své vesmírné lodi, když zrovna řeší, jak zachránit existenci svojí planety?

Kniha je dobrá pro všechny čtenáře, ale myslím, že její myšlenku pochopí spíše starší žáci.

Věřím, že každý, kdo četl Martana od stejného autora, si Spasitele zamiluje.

LIDSTVO ČI MIMOZEMSTVO?

Ryland Grace se jako jediný přeživší mise *Poslední naděje* vzbudí po letech hibernace ve vesmírné lodi. Jeho úkol je jasný: **Zachránit lidstvo.**

Je tu však jeden háček. Ryland si nemůže vzpomenout, co na lodi dělá, natož co má za misi. Vždyť Ryland ani neví, že se jmenuje Ryland!

Ryland se tedy usilovně snaží vzpomenout si na svou minulost. Když si však vzpomene, zahltní ho smutek. Vždyť ani neví, jestli je země ještě kulatá a jestli není rozdrobena po celé galaxii na tisíce kousků. Jenže, co když to není pravda a lidstvo je pořád naživu? Bude se tedy snažit, i kdyby lidstvo už bylo dávno fuč!

Vše se změní jednoho dne, když zkoumá, co vlastně pomalu ničí lidstvo - najednou uvidí cizí loď, která ani trochu nepřipomíná tu lidskou. Mimozemská loď se připojí k té jeho, a tak Ryland potká svého mimozemského kamaráda Rockyho, který má překvapivě stejný osud jako on. Oba dva bojují o přežití svých planet.

Zdá se však, že zachránit se dá pouze **jedna.**

9,5/10

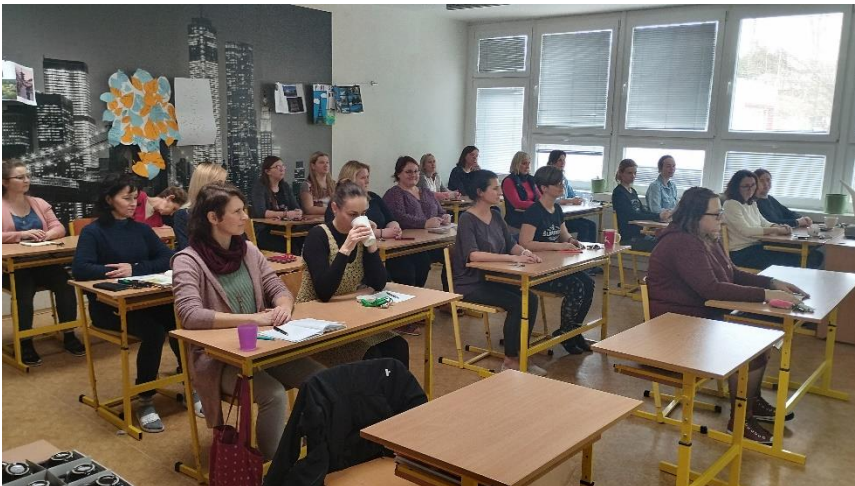

<https://twitter.com/andyweirauthor/photo>

ZDRAVÁ ZÁDA

Ahoj čtenáři!

V pondělí 27. 2. k nám do školy přijela paní doktorka Smíšková. Ve svém semináři pro učitele mluvila o správném držení těla a také o tom, jak by se všeobecný přehled o něm dal zahrnout do různých předmětů. Její nápad jsem s přispěním paní učitelky Floriánové pomohla zrealizovat. Naše škola byla jediná, kde paní doktorka prezentovala osobně. Zanechala nám ve škole prezentaci, kterou mohou všichni učitelé využít v praxi. U učitelů měl seminář velmi pozitivní ohlasy, ocenili jeho přínos a paní doktorce poděkovali kytkou :D. Paní doktorku bych vám ráda představila a řekla vám něco o její práci a jejích projektech.

<https://www.smiskova.com/>

Kateřina Smíšková je lékařka pro děti se skoliózou a spoluzakladatelka SM systému. Narodila se roku 1983. V roce 2022 se objevila v pořadu Snídaně s Novou, kde mluvila o problematice dětských tašek do školy a o tom, jakou tašku nebo stůl pořídit svému dítěti při nástupu do školy.

SM systém je rehabilitační metoda pro lidi, kteří mají problém se zády, například se skoliózou, vyhrželou ploténkou, bolavými zády. Je také vhodná pro vrcholové sportovce, aby si sportem neublížovali.

„Spiralista“ je název její aplikace na telefon, která vám má pomoci při cvičení SM systému. Jsou v ní všechny cviky a i postupy, jak je zacvičit. Tahle aplikace má taky instagram s názvem @spiralista.app.

Rozhodla jsem se o tomhle napsat kvůli tomu, že SM systém cvičím od mala, a taky kvůli tomu, že si myslím, že by bylo fajn s tím obeznámit více lidí, kteří třeba vůbec neví, o co jde.

SNÍDANĚ S NOVOU

JAK O SEBE PEČOVAT, KDYŽ TI NENÍ DO SKOKU

Venku jaro v plném proudu, kytky kvetou, slunko svítí, pohodička... Ale ty zrovna nemáš svůj den? Ať už tě trápí smutek, nuda nebo podrážděnost, mám pro tebe pár nápadů, co s tím.

Nemůžeš přestat myslet na něco nepříjemného (písemka, trapas...)? Nebo cítíš podrážděnost a jsi jako na trní? **Jdi se projít ven.** Najdeš jiné podněty a rozhybeš své tělo. Obojí je velmi důležité v situacích, kdy nám není dobře na duši.

Je toho na tebe moc? Zkus **něco nepotřebného (o)pustit.** Možná tě překvapí, jak úlevné může být projít si svůj šatník nebo knihovnu a domluvit se s rodiči, kdo by mohl využít oblečení, které už ti je malé, nebo knížky, které už nečteš. Uděláš dobrý skutek pro někoho, kdo se z věcí bude radovat, a také pro svůj pokojíček (prý už jen pohled na nepořádek zvyšuje hladinu stresu v naší krvi :-O).

Málo energie? Nálada pod psa? **Poslechni si povzbudivou písničku.** Každý máme svou srdcovku. Možná i několik! A víš, co ještě? U písničky se zahýbat (ne, nemusí to vypadat jako tanec) a zpívat spolu s interpretem: Ou jéééé!

Koušeš se nudou? **Nauč se něco nového!** Co třeba text tvé oblíbené písničky? Nebo morseovku? Nebo žonglovat se třemi míčky? Karetní trik? Zaměstnáš svou mysl, a ještě se věnuješ seberozvoji. Třeba něco z toho jednou využiješ. Anebo ne, ale to teď neva.

Furt to není ono...? Tak ještě tři drobné tipy:

Máš pocit, že se ti nic nedaří? **Zkus složit puzzle, vyluštit rébus, hádanku nebo křížovku.** Malá vítězství uvolňují v mozku dopamin – látku, která nám dává pocit spokojenosti a radosti. (Plus můžeš zafrajeřit v biologii, že víš, co je to dopamin.)

Dej si osvěžující sprchu. Maličkost, že? Ale pomáhá!

Udělej sám sobě radost, třeba si udělej oblíbený nápoj nebo jídlo.

Pohlád' domácího mazlíčka (rybičky ne, prosím...).

Pokud máš dojem, že jsi už zkusil všechno a dlouhodobě ti není do skoku, je čas oslovit dospělého: rodiče, oblíbeného pedagoga nebo školního psychologa. Jsme tu pro tebe!

HLEDEJ 4 QR KÓDY NA ŘÍČCE

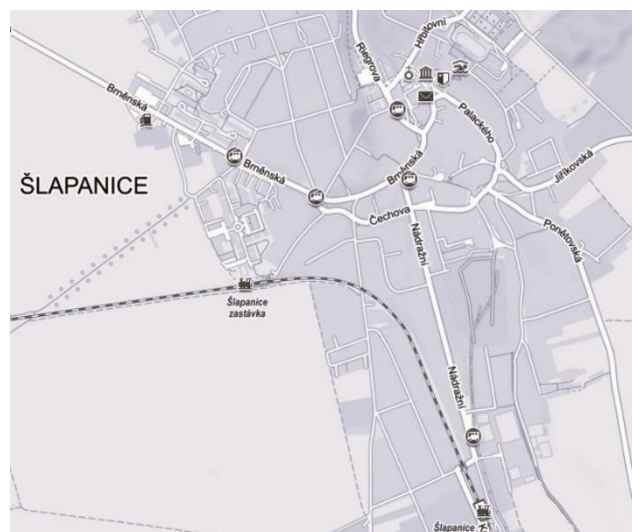
Šlapanicemi protéká potok s troufalým názvem Říčka. Víte vlastně, kde Říčka pramení? Jak dlouhý je její tok, do jaké řeky se vlévá a v jakém moři končí její voda? Tento nenápadný vodní prvek výrazně mění ráz okolní krajiny a v něm nebo v jeho okolí se vyskytuje celá řada organismů vázaných na vodu. Pozorovali jste někdy ve Šlapanicích třeba ledňáčka? Tento zářivě modrý pták se zde pravidelně objevuje, loví v potoce drobné rybky a v místech, kde má Říčka vysoké kolmé břehy, dokonce i hnízdí.

Základní informace o Říčce, jejím toku, minulosti a organismech, které v její blízkosti žijí a které zde můžete pozorovat, se dozvíte z několika QR kódů rozmístěných kolem vybraných mostů, vedoucích přes tento šlapanický potok.

Mapka s vyznačenými mosty, na kterých jsou umístěny QR kódy. Po jejich načtení se dozvíš další informace o Říčce. Odkaz na portál mapy.cz s vyznačenými body.

Víš, kudy teče Říčka přes Šlapanice? Vyznač barevně její tok obcí v následující mapce.

Pokračování článku hledej přímo na Říčce. Měj oči otevřené, dobrodružství na tebe číhá hned za dveřmi.

15 OTÁZEK VÍTA VYŠINKY

správce IT
Miroslav Koutný

vedoucí školní jídelny
Pavlína Handl

Chcete vědět, jak rozdílně odpovídali vedoucí školní jídelny Pavlína Handl a správce IT Miroslav Koutný. Máme pro Vás další duel.

6:30

22:00

Pes

Žádné

Kuře na paprice

Žádné

Rock, folk

Škola :-)

Práce, rodina, hudba

Pes, 2x kočka, 1x králík

Modrá

Kolo

Jaro

Doma

Na hory, u nás i v zahraničí

1. V kolik hodin vstáváte?

2. V kolik hodin jdete spát?

3. Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?

4. Jaké zvíře nemáte rád/a?

5. Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

6. Jaké nejméně oblíbené jídlo?

7. Jaký je váš nejoblíbenější hudební žánr?

8. Co se vám ve škole nejvíc líbí?

9. Jaké jsou vaše zájmy?

10. Máte domácí zvíře?

11. Jaká je vaše nejoblíbenější barva?

12. Jaký je váš nejoblíbenější sport?

13. Jaké je vaše oblíbené roční období?

14. Jak obvykle trávíte Velikonoce?

15. Kam jezdíte nejraději na výlety?

5:00

22:00

Pes

Komára

Sýry, zelenina

Suši

Všechny kromě opery

Dobré vztahy mezi lidmi

Rodina, jízda na kole,
lyžování, tenis

Ne

Růžová

Tenis

Léto

Doma s rodinou

Na kole po jižní Moravě

POSLEDNÍ RÁNA

Pro předchozí
díly **Planety Nabe**
klikni nebo skenuj ;-)

Začalo pršet, a tak se Leo s Tamarou vydali hledat nějaké suché místo. Prošli ulicí a zabočili doprava. Zpozorovali podchod a zamířili k němu. Když sešli všechny schody, přivítal je chlad, ale bylo tu sucho. Elektrické osvětlení ozařovalo prostorný, ale prázdný podchod. Rozhodli se tam přečkat noc.

Ráno bylo sice ještě chladno a zataženo, ale už nepršelo. Tamara se vzbudila jako první. Nechtělo se jí čekat, až se vzbudí i Leo, a tak vyšla z podchodu. Přestože bylo ještě časně ráno, několik lidí už čekalo na zastávce na autobus. Tamara si sedla na jednu volnou lavičku. Na zastávku zrovna přijížděl autobus. Lidé se do něj nahrnuli a v tom zmatku jeden pán vrazil do postarší paní, které se rozsypan nákup. Muž zaklel, rozzlobeně se na paní podíval a nastoupil do autobusu.

Tamara se dívala na nešťastnou majitelku rozsypaného nákupu. Všichni kolemjdoucí ji obcházel, divně se na ni dívali, ale nikdo jí nepomohl. Tamaru napadlo, že by pan Vincitore chtěl, aby jí pomohla, a tak se zvedla a začala paní mlčky pomáhat. Doprovázely ji nepříjemné pohledy kolemjdoucích. Paní se na ni ale vděčně usmála a poděkovala jí.

Protože další autobus jel až za dlouho, Tamara s paní se posadily na lavičku a vykládaly si. Tamara byla ráda, že si s ní někdo povídá. Paní byla velice milá, a tak se jí Tamara se vším svěřila. Paní se na Tamaru usmívala, ale nejspíš si o ní myslela, že je blázen. „Nemáme kam jít,“ dodala Tamara nakonec. Paní se na chvíli zamyslela a pak jí řekla: „Dojdi pro svého bratra. Můžete bydlet u mě.“ Tamara byla radostí bez sebe: „Vážně? Děkuju. Děkujeme.“ A odběhla pro Lea.

Jenže když vešla do podchodu, Leo tam nebyl. A Tak Tamara chodila od zastávky k zastávce, od kolejiště ke kolejišti a všude se rozhlížela po Leovi a volala jeho jméno. Prošla snad už celé nádraží a stále ho nemohla nikde najít. Přestože se zde stále pohybovalo jen málo lidí, Tamara věděla, že čas již postoupil a že pokud Lea nenajde teď, těžko ho bude hledat, až tu budou davy lidí.

Když Tamara opět vystoupala schody ke třetímu nástupišti, konečně ho zahlédla. Stál na druhé straně kolejí s dalšími dvěma neznámými chlapci a očividně se s nimi hádal. Nikdo z nich si Tamary ještě nevšiml. Tamara chtěla na Lea zavolat, už už otvírala ústa – a nevypravila ze sebe ani hlásku.

Všechno se seběhlo až příliš rychle. Leo staršího z obou neznámých udeřil vši silou do tváře a za zlomek sekundy už se oba rvali a škrtili na zemi. Mladší chlapec začal povykovat a snažil se je od sebe odtrhnout, jenže potom schytl pár úderů taky a už se bili všichni tři. Tamara nebyla schopná slova, na Nabi by se něco takového stát nemohlo, vůbec nechápala, jak je možné, že se s nimi Leo pere. A pak se odněkud ozvaly rozčilené hlasy a zpoza vzdáleného rohu vyběhli dva policisté. Starší chlapec si jich všiml a dal se před nimi na útěk. V běhu ještě volal na Lea a na mladšího chlapce, ať toho nechají, ale jeho mladší společník ho nevnímal. Škrtil Lea. Vší silou ho držel za krk a stále silněji a silněji tiskl. Leo začal panikařit, protože mu docházel dech. A pak se to během pár vteřin stalo: oba peroucí se chlapci stáli ještě na nohou, čelem přímo proti sobě a mladší chlapec měl za zády koleje. Leovi se začala třást kolena.

Už jen stěží se držel na nohou a uvědomoval si, že pokud teď něco neudělá, zhrouť se k zemi. Na zlomek vteřiny zaváhal a pak, poslední ranou na kterou se zmoohl, udeřil mladšího chlapce do břicha. Zabralo to. Stisk na jeho krku povolil a on se s úlevou a prudce nadechl. Mladší chlapec úpěl, držel se za břicho a nebezpečně zavrával. Udělal pár kroků dozadu, aby nabyl zpět rovnováhu a – šlápnul do prázdna. Upadl na koleje a v tom okamžiku projel vlak.

Leo stál jako opařený. V hlavě jako by měl prázdno. Otupěle zíral na koleje a nedokázal si uvědomit, co se právě stalo. Odkudsi z dále k němu doléhala ozvěna kroků policistů a podle rytmu poznal, že i oni zpomalili. „Musím pryč,“ uvědomil si napůl, „musím pryč.“ Ta věta jako by v něm znovu rozpulzovala krev.

„Musím pryč, musím pryč,“ opakoval si malátně v hlavě pořád dokola. Prudce pohnul hlavou, aby odtrhl svůj pohled od kolejí a toho, co na nich leželo, a podíval se před sebe. Hleděl přímo do očí, co měly stejnou barvu jako ty jeho. Hleděl do očí, které se na něj vždy smály, ale které teď byly plné slz, bolesti, utrpení, lítosti a stesku. Stesku po člověku, který se těm očím během posledních pár minut neuvěřitelně odcizil.

Leo se prudce otočil a rychle, nejrychleji, jak mu to jen roztřesené nohy dovolily, se rozběhl pryč. Utíkal před policisty, před trestem, před svědomím. Utíkal před skutečností a utíkal sám před sebou. Utíkal před pohledem své sestry, před pocitem viny a před bolestí, jež krutě a nemilosrdně sílila a pulzovala v jeho srdci.

LESNÍ KRÁLOVSTVÍ

Po prašné cestě se toulá poutník. Jde sám, bez přátel. Jeho čtóra, kdysi plná chladné vody, je stejně prázdná jako okolní krajina. Vysušena žářem slunce, bez jediné kapky vody. A on se bezcílně toulá jednotvárnou stepí, pomalu ani nevnímá, kam ho cesta vede.

Takto dlouhé hodiny klopýtá, nevšímaje si času. Když se náhle ocitne před vysokou hradbou naklánějící se nad něj, jako by se tázala, zda chce vejít dovnitř.

Poutník se na chvíli zastaví, váhá, tu se však dostaví žízeň s hladem a on zjistí, že nemá na výběr.

Vejde tedy dovnitř, unavenýma očima se rozhlížeje kolem. Připadá si jako ve snu. Celé místo se jeví zastřené mírnou mlhou, okolní tvary rozostřené a zbavené sebemenší nerovnosti. Kam oko dohlédne, jsou rozesety vysoké mramorové sloupy, které se nahoře rozdělují, aby vytvořily nádherně propletenou kupoli, jež zabraňuje jakémukoli slunečnímu žáru dostat se dovnitř. Podlaha města je měkká jako hedvábný koberec.

Poutník, zpočátku zmaten a okouzlen krásou místa, si náhle uvědomuje, že nevidí žádná obydlí, krámy ani hospody. To tuláka překvapuje, dokonce mu to přijde i podezřelé, ale jelikož se hlad a žízeň zase začínají dožadovat jeho pozornosti, obavy hází stranou a jde radši najít nějakou krčmu. A tak se potlouká po tom prapodivném místě, když tu se náhle

na jednom ze sloupů mihne cosi malého. Poutník si toho ani nevšimne a dál se marně snaží najít něco k snědku. Ono se to však znovu objeví, tentokrát se to ale zastaví a bedlivě tuláka pozoruje. Je to malé křehké stvořeníčko s dlouhými, ořechově hnědými vlasy a rádoby lidskou postavou. Má tenké prsty pevně omotané kolem mramorového sloupu a temná šikmá očka důkladně zkoumající nového příchozího.

Poutník však odchází dál směrem k vysoké fontáně, kterou právě zahlédl. Stejně jako celé město ji zahaluje rouška mlhy. Je velmi mohutná a vysoká až natolik, že málem převyšuje některé ze sloupů. Má krásný slzovitý tvar, z jehož středu crčí pramínek čiré vody. Tulák se z posledních sil dobelhá k fontáně, konečně se po dlouhých hodinách napije. Náhle se celé město začne poutníkovi měnit před očima. Mramorové

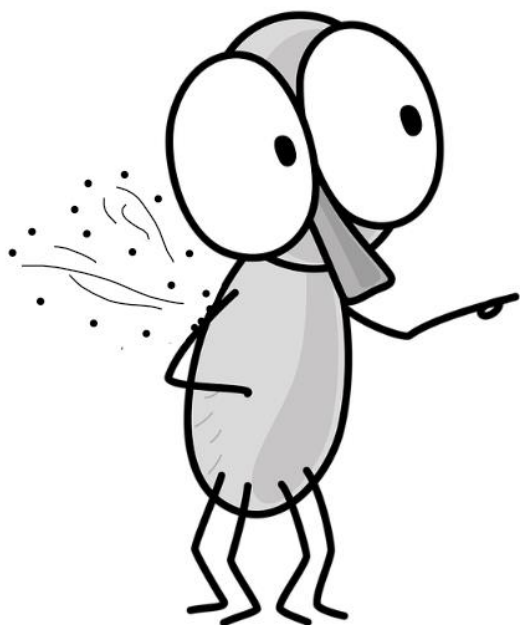
sloupy hrubnou a všechny nerovnosti, předtím poutníkovi skryté, se objevují jedna za druhou. Propletená klenba stropu, předtím tak skvostná, je nyní pouhou změtí korun stromů, hedvábná podlaha ztratila všechnu jednotu a stala se obyčejným mokřým mechem a fontána, krásná, ladná fontána, se změnila v kupu kamenů s hlučným bublajícím vodopádem uprostřed.

Tulákovo probuzení s pobavením pozoruje veverka, mrská ocáskem a její černá očka se třpytí v tlumeném lesním šeru.

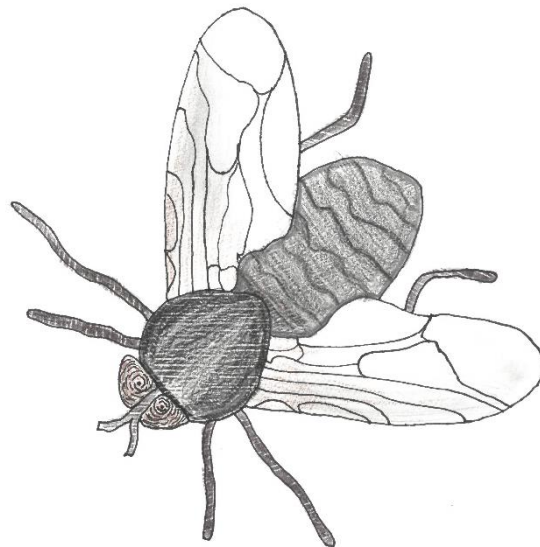

MOUCHA MATYLDA

Byla jednou jedna muška, která se jmenovala Matylka. Tahle mouška byla pořád veselá a vždycky měla po ruce nějaký vtip. Jenže to mělo trochu vadu. Matylka nedokázala pochopit, že když si dělá legraci z ostatních, ne vždy se to líbí i jim. A tak se často stávalo, že ostatním mouchám připadalo, že se jim posmívá. Jednou si například udělala nepěknou legraci z jedné mušky, které zlobivé děti utrhly obě křídélka. Na něčem se domlouvaly a Matylka jí nakonec řekla: „Tak jo, tak křídlo na to.“ A začala se chudince mušce hrozně smát.

Spoj body a dokresli mušce křídla.

Mušku to hodně mrzelo a ostatní moušky toho začaly mít tak akorát dost. Myslely si, že je Matylka namyšlená, a přestaly se s ní bavit. Matylka nechápala, co udělala špatně, a moc ji mrzelo, že se s ní ostatní už nebaví. Byla kvůli tomu moc smutná a úplně se přestala smát. Matyldiny změny v chování si nakonec všimly i mušky, které se s ní odmítaly bavit. Po krátkém přemýšlení se za ní vydaly a společně si to všechny vyříkaly. Vysvětlily Matyldě, že se jim některé její vtipy nelíbí, protože se jich dotkly a protože zní spíš jako posměch. Matylka jim zase vysvětlila, že ona to jako posměch určitě nemyslela a že jim nechtěla ublížit. A tak všechno dobře dopadlo. Mušky se zase skamarádily a Matylka byla zase veselá. Dokázala si udělat legraci ze sebe i z ostatních, vždycky ale tak, aby jim neublížila a aby se jich ani jinak nedotkla.